

KINTA KOLUMNA

EL LLIBERTARISME, LA DOCTRINA DEL LOCO JAVIER MILEI

Odi a l'Estat, mercantilisme i individualisme

El nou president argentí forma part d'un corrent polític que va néixer als Estats Units en la dècada de 1960 i que ha convergit amb l'extrema dreta en les últimes dècades.

L'èxit de l'escandalós Milei il·lustra aquest mètode polític teoritzat fa quaranta anys i que socava les condicions més elementals del debat democràtic. I si li busquéssim un nom el podríem anomenar Collonada com ho va ja fer el filòsof nord-americà Harry Frankfurt a la Universitat de Yale el 1984.

En tot cas, Milei, el lleó de Buenos Aires, ha assolit un nivell fins ara insospitat de collonades. Va ser elegit president de l'Argentina en gran part a causa de la seva voluntat d'abolir el banc central, reemplaçar el peso pel dòlar i reduir la despesa pública en un 15% del producte interior brut. Més enllà d'aquest "pla motoserra", com l'ha batejat, que corre el risc de ser aplicat en detriment dels sectors menys privilegiats de la població, vol abolir el dret a l'avortament, xuleja amb el seu escepticisme climàtic i assumeix un total revisionisme sobre la dictadura argentina.

El seu pla per dolaritzar l'economia i fer desaparèixer el peso és un bluf ja que ha estat en gran part dolaritzada des de fa molt de temps, però el peso argentí encarna, segons Milei, la part més execrable del llegat de les elits contra les quals lluita. El peso no és més que la "moneda de la casta", per la qual cosa cal desfer-se'n! Més que una orientació política i ideològica, aquest vot reflecteix la desesperació dels argentins que han votat un esperpèntic demagog que només multiplicarà les seves dificultats, perdent un temps preciós per començar una recuperació econòmica.

El seu triomf és també un triomf de l'extrema dreta internacional, Trump, Bolsonaro, Vox,

Bukele l'han saludat amb entusiasme... Els Estats Units i Israel els seus aliats favorits, i per a aquest deixeble de Donald Trump, el que es promet, s'ha de complir: dòlar, privatització i repressió.

Alguns el titllen de GENI per haver guanyat la presidència del país amb només dos anys d'experiència política, i amb gairebé el 30% més dels vots que el seu oponent centrista Sergio Massa. Altres li diuen El LOCO, degut al seu aspecte rockero però també per les múltiples i controvertides declaracions que fan témer que la seva salut mental estigui realment deteriorada. Una altra bona raó és perquè Milei té quatre gossos clonats a partir de "Conan" el seu primer gos a qui considerava com el seu fill.

Aclapat de tristesa després de la seva mort, va recórrer a un laboratori nord-americà per clonar-lo, per la modesta suma de 50.000 dòlars. Ara té quatre mastins anglesos, Milton, Murray, Robert i Lucas, noms manlevats d'economistes admirats pel president argentí. I clar, poc abans de morir el seu gos li va assegurar que assumiria la direcció del país i ara hi continua parlant mitjançant un mitjà.

Hi ha més encara, el diari argentí La Nación va publicar un article sobre el tema, indicant que l'execonomista liberal va conèixer el seu fill "Conan" en una vida anterior, fa més de 2.000 anys quan ell era gladiador, i Conan un lleó del Coliseu. Una trobada convertida en magnífica unió i símbol de la seva campanya presidencial, recolzada per l'Únic com ell anomena Déu.

Milei és mig boig i diu que sent veus i això posa la qüestió de la seva salut mental que ha estat objecte d'estudi a la premsa de mig món com també insulta el Papa Francisco dient que és el representant del diable a la Terra, i que cal explicar a aquest ximple de Roma que defensa la justícia social, que això que defensa és un robatori i que va en contra dels manaments. I no cal ni dir que la gent d'esquerres són uns fills de puta que prediquen el comunisme a tot el món.

Per adobar la cosa Milei és favorable a la venda d'òrgans, i perquè no també d'infants i en un context de crisi econòmica i social, també proposa en el seu programa la desregulació de la venda d'armes.

En definitiva, Milei és un home polític anti-sistema que ha obtingut 55,6% dels vots, contra 44,3% pel seu adversari. El president té 53 ans i ha guanyat amb eslògans com: La casta tiene miedo! Viva la libertad, carajo! Una collonada més dels argentins en definitiva.